

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 3. marca 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2008/118/ES – Všeobecný systém spotrebných daní – Článok 1 ods. 2 – Dodatočné nepriame dane z výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani – Smernica 2009/28/ES – Podpora využívania energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov – Článok 1 a článok 3 ods. 1 a 2, ako aj ods. 3 písm. a) v spojení s článkom 2 písm. k) – Smernica 2009/72/ES – Spoločné pravidlá pre vnútorný trh s elektrickou energiou – Daň z hodnoty výroby elektrickej energie – Povaha a štruktúra dane – Daň rovnako zaťažujúca elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov a elektrinu vyrobenú z neobnoviteľných zdrojov“

Vo veci C-220/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Vyšší súd autonómneho spoločenstva Valencia, Španielsko) z 22. februára 2019 a doručený Súdnemu dvoru 11. marca 2019, ktorý súvisí s konaním:

Promociones Oliva Park SL

proti

Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory M. Ilešič, sudcovia C. Lycourgos a I. Jarukaitis (spravodajca),

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Promociones Oliva Park SL, v zastúpení: J. Terrón Díaz a S. J. Llopis Nadal, abogados,
- španielska vláda, v zastúpení: pôvodne A. Rubio González, neskôr S. Centeno Huerta, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: španielčina.

– Európska komisia, v zastúpení: A. Armenia, O. Beynet a P. Arenas, splnomocnení zástupcovia,
so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez
jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 2 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12), článku 1, článku 2 písm. k) a článku 3 ods. 1 a 2, ako aj článku 3 ods. 3 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 16), a článkov 32 až 34 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Promociones Oliva Park SL (ďalej len „Oliva Park“) a Tribunal Económico Administrativo Regional de la Comunidad Valenciana (Regionálny hospodársko-správny súd autonómneho spoločenstva Valencia, Španielsko) (ďalej len „TEAR“) vo veci zamietnutia žiadosti o opravu daňových priznaní k dani z hodnoty výroby elektrickej energie (ďalej len „IVPEE“) za roky 2013 až 2016.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2008/118

- 3 Článok 1 smernice 2008/118 stanovuje:

„1. Táto smernica stanovuje všeobecný systém spotrebných daní, ktoré sa priamo alebo nepriamo uplatňujú pri spotrebe nasledujúcich tovarov, ďalej len ‚tovar podliehajúci spotrebnej dani‘:

- a) energetické výrobky a elektrina upravené smernicou [Rady] 2003/96/ES [z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mim. vyd. 09/001, s. 405)],

...

2. Členské štáty môžu na osobitné účely vyrubiť ďalšie nepriame dane na tovar podliehajúci spotrebnej dani za predpokladu, že tieto dane sú v súlade s pravidlami [Únie] pre zdaňovanie uplatniteľnými na spotrebnú daň alebo daň z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o stanovenie daňového základu, výpočet dane, vznik daňovej povinnosti a kontrolu dane, pričom medzi tieto pravidlá nepatria ustanovenia o oslobodení od spotrebnej dane.

...“

Smernica 2009/28

- 4 V zmysle článku 1 smernice 2009/28 s názvom „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“:
- „Touto smernicou sa ustanovuje spoločný rámec presadzovania energie z obnoviteľných zdrojov energie. Stanovujú sa v nej záväzné národné ciele pre celkový podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe a pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave. ...“
- 5 Článok 2 druhý odsek písm. k) tejto smernice s názvom „Vymedzenie pojmov“ definuje pojem „systém podpory“ ako „akýkoľvek nástroj, systém alebo mechanizmus, ktorý uplatňuje členský štát alebo skupina členských štátov a ktorý podporuje využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie znížením nákladov na túto energiu, zvýšením ceny, za ktorú sa môže predávať, alebo zvýšením nakúpeného objemu takejto energie prostredníctvom povinnosti využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie alebo inak; toto okrem iného zahŕňa aj investičnú pomoc, oslobodenie od dane alebo zníženie dane, vrátenie dane, systémy podpory povinnosti využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie vrátane systémov využívajúcich ‚zelené‘ certifikáty a systémy priamej podpory cien vrátane výkupných sadzieb a vyplácania prémie“.
- 6 Článok 3 uvedenej smernice, nazvaný „Záväzné národné celkové ciele a opatrenia pre využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie“, stanovuje:
- „1. Každý členský štát zabezpečí, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie vypočítaný v súlade s článkami 5 až 11 na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 predstavoval aspoň jeho národný celkový cieľ týkajúci sa podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie v danom roku uvedený v treťom stĺpci tabuľky v časti A prílohy I. ...
2. Členské štáty prijímú účinné opatrenia určené na zabezpečenie toho, aby sa podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie rovnal podielu uvedenému v orientačnej trajektórii uvedenej v časti B prílohy I alebo aby bol vyšší.
3. Členské štáty môžu na dosiahnutie cieľov uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku využiť okrem iného tieto opatrenia:

a) systémy podpory;

...“

Smernica 2009/72

- 7 Článok 1 smernice 2009/72 s názvom „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“ stanovuje:
- „Táto smernica ustanovuje spoločné pravidlá výroby, prenosu, distribúcie a dodávky elektriny spolu s ustanoveniami týkajúcimi sa ochrany spotrebiteľa s cieľom zlepšiť a integrovať konkurenčné trhy s elektrinou v [Európskej únii]. Ustanovuje pravidlá týkajúce sa organizácie a fungovania elektroenergetického odvetvia, otvoreného prístupu na trh, kritérií a postupov vzťahujúcich sa na vyhlasovanie výberových konaní, udeľovania povolení a prevádzky sústav. ...“

- 8 Články 32 až 34 smernice 2009/72, ktoré sa nachádzajú v kapitole VIII tejto smernice, nazvanej „Organizácia prístupu do sústavy“, upravujú podmienky tohto prístupu.
- 9 Článok 32 tejto smernice s názvom „Prístup tretích strán“ vo svojom odseku 1 stanovuje, že členské štáty zabezpečia zavedenie systému pre prístup tretích strán do prenosových a distribučných sústav, ktorý sa má uplatňovať objektívne a bez diskriminácie medzi užívateľmi sústavy.
- 10 Článok 33 uvedenej smernice, nazvaný „Otváranie trhu a reciprocita“, sa týka otvorenia trhu s elektrickou energiou a reciprocita a článok 34 tej istej smernice, nazvaný „Priame vedenia“, súvisí s opatreniami zabezpečujúcimi prístup k priamym vedeniam pre všetkých výrobcov elektrickej energie, dodávateľov elektriny a oprávnených odberateľov usadených na území dotknutého členského štátu.

Španielske právo

- 11 Preambula Ley 15/2012, de medidas fiscales para la sostenibilidad energética (zákon č. 15/2012 z 27. decembra 2012 o daňových opatreniach na zabezpečenie trvalej udržateľnosti energetiky) z 27. decembra 2012 (BOE č. 312 z 28. decembra 2012, s. 88081) stanovuje:

„I. Cieľom tohto zákona je prispôsobiť náš daňový systém efektívnejšiemu a pre životné prostredie priateľskému využívaniu a udržateľnému rozvoju...

...

Tento zákon vychádza najmä z článku 45 Ústavy... Jednou z osí tejto daňovej reformy je teda internalizácia environmentálnych nákladov vyplývajúcich z výroby elektrickej energie... Touto cestou musí tento zákon slúžiť ako stimul na zlepšenie našej úrovne energetickej účinnosti a zároveň na zabezpečenie lepšej správy prírodných zdrojov a pokračovať v posilňovaní nového modelu trvalo udržateľného rozvoja z hospodárskeho aj sociálneho hľadiska, ako aj z hľadiska životného prostredia.

...

Na tento účel tento zákon upravuje tri nové dane: [IVPEE]...

II. V tomto zmysle a s cieľom podporiť rozpočtovú rovnováhu hlava I tohto zákona zavádza daň z hodnoty výroby elektrickej energie, ktorá je priamou daňou vecnej povahy a zaťažuje vykonávanie činností výroby a dodávky elektrickej energie do španielskej elektroenergetickej sústavy.

Táto daň sa vzťahuje na hospodársku kapacitu výrobcov elektrickej energie, ktorých zariadenia sú na jednej strane pôvodcami významných investícií realizovaných v prenosových a distribučných sústavách elektrickej energie, aby mohli odviešť elektrickú energiu, ktorú dodávajú do týchto sústav, a na druhej strane majú samy alebo z dôvodu samotnej existencie a rozvoja týchto sústav nespochybniteľné účinky na životné prostredie, pričom vytvárajú značné náklady, ktoré sú potrebné na zachovanie záruky dodávok. Daň sa uplatňuje na výrobu všetkých zariadení na výrobu elektrickej energie.“

12 Článok 1 tohto zákona stanovuje:

„[IVPEE] je priamou daňou vecnej povahy, ktorá zafažuje výkon činností týkajúcich sa výroby elektrickej energie a dodávky elektrickej energie (čistá výroba energie) do elektroenergetickej sústavy pomocou každého zo zariadení uvedených v článku 4 tohto zákona.“

13 Článok 2 uvedeného zákona týkajúci sa územnej pôsobnosti IVPEE stanovuje, že táto daň sa uplatňuje na celom španielskom území.

14 Článok 4 ods. 1 a 2 zákona č. 15/2012 definuje zdaniteľnú udalosť pre IVPEE takto:

„1. Zdaniteľnou udalosťou je výroba elektrickej energie a jej dodávka do elektroenergetickej sústavy, vrátane elektroenergetickej sústavy na polostrove a území ostrovov a mimo polostrova (čistá výroba energie), v ktoromkoľvek zo zariadení uvedených v hlave IV Ley 54/1997 del Sector Eléctrico [(zákon č. 54/1997 o odvetví elektrickej energie), z 27. novembra 1997 (BOE č. 285 z 28. novembra 1997, s. 35097)].

2. Čistá výroba v zmysle tohto zákona zodpovedá energii meranej na prípojnicach alternátorov, od ktorej sa odpočítavajú vedľajšie spotreby na výrobu elektrickej energie a straty, ktoré vznikli až do bodu pripojenia k sústave.“

15 Podľa článku 5 zákona č. 15/2012:

„Platiteľmi dane sú fyzické alebo právnické osoby a subjekty uvedené v článku 35 ods. 4 Ley 58/2003 General Tributaria [(zákon č. 58/2003 o všeobecnom daňovom zákonníku) zo 17. decembra 2003 (BOE č. 302 z 18. decembra 2003, s. 44987)], ktoré vykonávajú činnosti uvedené v článku 4.“

16 Článok 6 zákona č. 15/2012 stanovuje:

„1. Základ dane tvorí celková suma, ktorú má platiteľ dane dostať za výrobu a dodanie elektrickej energie (čistá výroba energie) do elektroenergetickej sústavy za každé zariadenie v zdaňovacom období.

Na tento účel sa pri výpočte tejto celkovej sumy zohľadní odmena stanovená vo všetkých hospodárskych systémoch, ktoré vyplývajú z ustanovení [zákona č. 54/1997], v príslušnom zdaňovacom období, ako aj odmena stanovená v osobitnom hospodárskom systéme pre prípad činností týkajúcich sa výroby elektrickej energie a jej dodávky do elektroenergetickej sústavy na územiach ostrovov a mimo polostrova.“

17 Podľa článku 8 zákona č. 15/2012 je sadzba IVPEE 7 %.

18 Ustanovenie článku 10 tohto zákona stanovuje:

„1. Daňovníci sú povinní vykonať samostatný výpočet dane a zaplatiť jej sumu v novembri, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom sa daň stane splatnou...“

2. Od 1. do 20. mája, septembra, novembra a februára nasledujúceho roka musia daňovníci, ktorí vykonávajú zdaniteľnú udalosť, vykonať rozdelenú platbu zodpovedajúcu obdobiu troch, šiestich, deviatich alebo dvanástich mesiacov každého kalendárneho roka...“

3. Rozdelené platby sa vypočítajú na základe čistej hodnoty výroby elektrickej energie vykonanej od začiatku zdaňovacieho obdobia až do konca obdobia troch, šiestich, deviatich alebo dvanástich mesiacov uvedeného v predchádzajúcom odseku, pričom sa uplatní sadzba dane stanovená v článku 8 tohto zákona...

Na tento účel sa za hodnotu výroby považuje celková suma, ktorú má daňovník získať za výrobu a dodanie elektrickej energie (čistá výroba energie) do elektroenergetickej sústavy za každé zariadenie v príslušnom období.

...“

19 Druhé dodatkové ustanovenie tohto zákona stanovuje:

„Zákon o štátnom rozpočte každoročne stanoví, že náklady na elektroenergetickú sústavu, uvedené v článku 13 zákona [č. 54/1997], sú financované sumou zodpovedajúcou súčtu:

a) odhadu ročného výnosu z daní a poplatkov podľa tohto zákona;

...“

20 Vnútroštátny súd vo svojej odpovedi na žiadosť o vysvetlenie, ktorú mu Súdny dvor zaslal v súlade s článkom 101 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, uviedol, pokiaľ ide o odmenu za činnosť výroby elektrickej energie, ktorá predstavuje základ dane pre IVPEE podľa článku 6 zákona č. 15/2012, že táto odmena bola pôvodne upravená v článku 16 zákona č. 54/1997, ktorý bol čiastočne zmenený prostredníctvom Real Decreto-ley 9/2013 por el que se adoptan medidas urgentes para garantizar la estabilidad financiera del sistema eléctrico (kráľovský dekrét – zákon č. 9/2013, ktorým sa prijímajú naliehavé opatrenia s cieľom zabezpečiť finančnú stabilitu elektroenergetickej sústavy), z 12. júla 2013 (BOE č. 167 z 13. júla 2013, s. 52106), a že tento zákon nahradil Ley 24/2013 del Sector Eléctrico (zákon č. 24/2013 o odvetví elektrickej energie) z 26. decembra 2013 (BOE č. 310 z 27. decembra 2013, s. 105198), ktorý nadobudol účinnosť 28. decembra 2013.

21 Vnútroštátny súd v tejto odpovedi spresnil, že podľa prvého prechodného ustanovenia ods. 1 zákona č. 24/2013, pokiaľ neboli prijaté vykonávacie pravidlá nevyhnutné na vykonanie niektorých jeho ustanovení, uplatňujú sa naďalej príslušné ustanovenia zákona č. 54/1997. Pokiaľ ide teda o roky 2013 až 2016, právna úprava upravujúca odmenu za výrobu elektrickej energie v zmysle zákona č. 15/2012 bola, pokiaľ ide o všetky otázky vyžadujúce vykonávacie pravidlá a pre ktoré tieto pravidlá neboli prijaté pred uplynutím týchto rozpočtových rokov, právna úprava vyplývajúca zo zákona č. 54/1997. V tejto súvislosti z odpovedí dotknutých osôb, ktoré sa zúčastnili na tomto konaní, na otázky položené Súdny dvorom vyplýva, že zložky tejto odmeny stanovené zákonmi č. 15/2012 a 54/1997 sú v podstate rovnaké.

22 Podľa článku 14 ods. 5 až 7 zákona č. 24/2013:

„5. Odmena za činnosť výroby zahŕňa tieto zložky:

a) elektrická energia dojednaná na dennom a medzidennom trhu. Elektrická energia dojednaná na dennom trhu a medzidenných burzových trhoch je odmeňovaná na základe rovnovážnej ceny medzi ponukou elektrickej energie a dopytom po elektrickej energii na týchto trhoch, dosiahnutej vďaka zavedeným mechanizmom.

Elektrická energia dojednaná na dvojstranných, fyzických alebo termínovaných trhoch je odmeňovaná na základe cien transakcií uzavretých s konečnou platnosťou na daných trhoch. Tento prvok odmeňovania sa určí s prihliadnutím na straty, ktoré vznikli v sieťach, ako aj na náklady spôsobené narušeniami normálneho fungovania systému ponúk,

b) vyrovnávacie služby vrátane málo častých služieb a služieb vyvažovania systému, ktoré sú potrebné na zabezpečenie primeraného zásobovania spotrebiteľa;

...

c) prípadnú odmenu za mechanizmus kapacity...

d) prípadnú dodatočnú odmenu uvedenú v odseku 6 za činnosť výroby elektrickej energie v elektrických sieťach mimo polostrova;

e) prípadnú osobitnú odmenu uvedenú v odseku 7 za výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie, vysoko účinnej kogenerácie a rezíduí.

6. Vláda môže stanoviť dodatočný prvok odmeny na pokrytie rozdielu medzi investičnými nákladmi a prevádzkovaním činnosti výroby elektrickej energie realizovanej v elektrických systémoch území mimo polostrova a príjmami z tejto výrobnéj činnosti...

7. Vláda môže výnimočne zaviesť osobitný systém odmeňovania určený na podporu výroby z obnoviteľných zdrojov energie, vysoko účinnej kogenerácie a rezíduí, ak existuje povinnosť dosiahnuť energetické ciele stanovené smernicami alebo inými ustanoveniami práva Európskej únie, alebo ak zavedenie takéhoto režimu predpokladá zníženie nákladov na energiu a vonkajšej energetickej závislosti...

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 23 Oliva Park podala na Oficina Gestora de Impuestos Especiales de Valencia (Úrad pre správu spotrebných daní Valencia, Španielsko) žiadosť o opravu daňových priznaní k IVPEE za roky 2013 až 2016, ako aj žiadosť o vrátenie sumy vo výške 12 609,58 eura.
- 24 Keďže týmto žiadosťiam sa nevyhovelo, Oliva Park podala sťažnosť na TEAR, ktorá bola zamietnutá rozhodnutím z 28. septembra 2017.
- 25 Oliva Park podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Vyšší súd autonómneho spoločenstva Valencia, Španielsko).
- 26 Oliva Park na podporu svojej žaloby najmä tvrdí, že IVPEE je v rozpore s právom Únie, najmä so smernicami 2008/118, 2009/28 a 2009/72.
- 27 Pokiaľ ide konkrétnejšie o údajný rozpor IVPEE so smernicou 2008/118, Oliva Park tvrdí, že táto daň, ktorá dopĺňa iné dane zaťažujúce ten istý tovar alebo službu, predstavuje v skutočnosti nepriamu daň, ktorá sa vzťahuje na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, čo má za následok znevýhodnenie tejto výroby v porovnaní s výrobou energie z neobnoviteľných zdrojov

bez toho, aby sa rozlišovalo v závislosti od intenzity a znečisťovania životného prostredia. Táto spoločnosť tiež poukazuje na neexistenciu účelu IVPEE na zmenu správania a na porušenie slobody trhu a slobody podnikania.

- 28 Španielska vláda spochybňuje túto argumentáciu, pričom tvrdí, že IVPEE je priamym poplatkom, ktorý zaťažuje výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy bez toho, aby preniesol na spotrebiteľa osobitný environmentálny účel, ktorý nemá súvislosť so zásadou znečisťovateľ platí, keďže výrobcovia obnoviteľnej energie nie sú diskriminovaní, pokiaľ ide o možnosť náhrady nákladov na IVPEE. Táto daň teda neporušuje právo Únie.
- 29 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že viacero dôvodov ho vedie k podaniu návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor. Hoci IVPEE je upravená ako priama daň, jej povaha a podstatné prvky sú vlastné nepriamej dani. Rovnako, hoci táto daň má oficiálne environmentálny účel, ide v podstate o daň bez špecifického cieľa smerujúcu k výberu príjmov, a nie o daň orientovanú na zmenu správania. Napokon okrem toho, že výroba elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov je predmetom diskriminácie, IVPEE narúša vnútorný trh s elektrickou energiou a porušuje slobodnú hospodársku súťaž.
- 30 Tento súd uvádza, že hoci zákon č. 15/2012 ponímal IVPEE ako priamu daň, ktorej predmetom je, ako to spresňuje jeho preambula, „internalizácia environmentálnych nákladov vyplývajúcich z výroby elektrickej energie“, domnieva sa, že toto označenie nezodpovedá jeho skutočnej povahe. Po prvé totiž táto daň vôbec nezohľadňuje osobitné vlastnosti daňovníka, zdroja výroby elektrickej energie ani intenzitu používania prenosových a distribučných sietí.
- 31 Po druhé, na rozdiel od priamych daní, jej základ zdanenia netvorí čisté príjmy, ale hrubé príjmy daňovníkov, keďže táto daň sa vzťahuje na všetky hospodárske príjmy plynúce z činnosti výroby a dodávania elektrickej energie do sústavy.
- 32 Po tretie, zatiaľ čo zásada progresivity vyžaduje, aby hospodársky subjekt, ktorý znečisťuje viac, platil viac, sadzba IVPEE je pre všetkých daňovníkov 7 %.
- 33 Po štvrté nie je stanovená žiadna výnimka alebo zvýhodnenie v závislosti od využívania obnoviteľných zdrojov na výrobu elektrickej energie alebo od vplyvu činností daňovníkov na životné prostredie. Prevádzkovatelia, ktorí vyrábajú elektrickú energiu z neobnoviteľných zdrojov, sú tak zvýhodnení.
- 34 Po piate záver, podľa ktorého IVPEE predstavuje nepriamu daň, potvrdzuje skutočnosť, že správa výberu tejto dane prináleží Dependencia de Aduanas e Impuestos Especiales de la Agencia Tributaria (Oddelenie daňovej správy pre clá a spotrebné dane, Španielsko), pričom spotrebné dane sú už zo svojej podstaty nepriamymi daňami.
- 35 Po šieste daňové zaťaženie, ktoré predstavuje IVPEE, znášajú spotrebiteľia prostredníctvom konečnej ceny elektrickej energie. Okrem toho systém odmeňovania zariadení na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov výslovne zahrnul túto daň ako prevádzkové náklady, ktoré musia znášať spotrebiteľia.

- 36 Z toho podľa vnútroštátneho súdu vyplýva, že IVPEE má charakteristiky, ktoré sú vlastné spotrebnej dani, pretože jej podstatné prvky majú nepochybne súvis so spotrebou. IVPEE sa totiž vzťahuje na elektrickú energiu vyrobenú a dodanú do elektrickej siete na jej používanie hospodárskymi subjektmi odlišnými od výrobcu, pričom doplnková spotreba na výrobu elektriny a straty až do bodu pripojenia k sieti sú výslovne vylúčené z jej daňového základu.
- 37 Vnútroštátny súd sa tiež domnieva, že IVPEE je v rozpore s právom Únie z dôvodu neexistencie jej osobitného cieľa. Napriek údajom uvedeným v preambule zákona č. 15/2012, podľa ktorého cieľom tejto dane je harmonizácia španielskeho daňového poriadku na účely efektívnejšieho využívania a ochrany životného prostredia, jej výber nemá žiadny osobitný účel alebo účel orientovaný na zmenu správania a nie je určený na financovanie konkrétnych politík v oblasti životného prostredia, ale len na získavanie príjmov. V tejto súvislosti cieľom výberu IVPEE je čeliť veľmi vysokým nákladom nevyhnutným na zachovanie záruky dodávky, a najmä odmeniť činnosti výroby, dopravy, distribúcie a komercializácie elektrickej energie. Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) navyše rozhodol, že žiadny zo štrukturálnych prvkov IVPEE neodráža environmentálny účel.
- 38 Okrem toho zdaniteľná udalosť tejto dane vôbec nesúvisí s cieľom ochrany životného prostredia a nerobí žiadny rozdiel v závislosti od vplyvu technológie použitej na výrobu elektriny na životné prostredie.
- 39 Vnútroštátny súd tiež vyjadruje pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť IVPEE s článkom 1 ods. 2 smernice 2009/28. Keďže totiž platba nie je proporcionálna nákladom, môže odrádzať od výroby energie z obnoviteľných zdrojov.
- 40 Okrem toho, keďže energia dovezená do Španielska nepodlieha IVPEE, táto daň zvyhodňuje výrobcov elektrickej energie z iných členských štátov a spôsobuje tak skreslenie hospodárskej súťaže, ktoré článok 107 ods. 1 ZFEÚ zakazuje. Vytvorenie takejto protisúťažnej výhody v prospech nie domácich výrobcov tiež ovplyvňuje voľný pohyb tovaru, slobodu usadiť sa a slobodné poskytovanie služieb upravené smernicou 2009/72, ktorá vyžaduje, aby prístup tretích osôb do predmetnej sústavy bol zabezpečený objektívne a nediskriminačným spôsobom.
- 41 Za týchto podmienok Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Vyšší súd autonómneho spoločenstva Valencia) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 1 ods. 2 smernice 2008/118 vykladať v tom zmysle, že mu odporuje daň formálne označená ako priama daň, akou je IVPEE, ktorá sa vzhľadom na jej skutočnú povahu zdá byť nepriamou daňou bez osobitného účelu, ktorej jediným cieľom je dosiahnutie daňového príjmu, pričom jej kvalifikácia podľa vnútroštátneho práva nemôže mať prednosť pred výkladom práva Únie, ktorý sa riadi vlastnými cieľmi tohto právneho poriadku a vychádza z objektívnych znakov dane?
 2. Napriek tomu, že IVPEE sa označuje ako environmentálna daň, je základným cieľom tejto dane dosiahnutie daňového príjmu, keďže sa rovnakým spôsobom uplatňuje na činnosti týkajúce sa výroby elektrickej energie a jej dodávky do elektrizačnej sústavy, bez ohľadu na ich rozsah a vplyv na životné prostredie, čo odporuje článku 1, článku 3 ods. 1 a 2, ako aj článku 3 písm. a) v spojení s článkom 2 písm. k) smernice [2009/28]?

3. Má sa vychádzať z toho, že IVPEE odporuje zásade voľnej hospodárskej súťaže a podpore energie z obnoviteľných zdrojov energie, keďže spôsobuje, že s energiou z neobnoviteľných zdrojov energie sa na daňové účely zaobchádza rovnako ako s energiou z obnoviteľných zdrojov energie, pričom obnoviteľné zdroje energie sú diskriminované, čo je v rozpore so systémom podpory upraveným v článku 2 písm. k) a nasl. smernice 2009/28/ES?
4. Odporuje IVPEE napokon uvedenej zásade voľnej hospodárskej súťaže a článkom [32 až 34]... smernice 2009/72 z dôvodu, že dovoľuje pozitívnu diskrimináciu zahraničných výrobcov elektrickej energie na úkor španielskych výrobcov, čo má za následok narušenie vnútorného trhu s elektrickou energiou a prístupu do sústavy?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 42 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 2 smernice 2008/118 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber dane zaťažujúcej výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy na vnútroštátnom území a ktorej zdaniteľný základ tvorí celková výška príjmov daňovníka z vykonávania týchto činností.
- 43 Na úvod treba uviesť, že IVPEE je v preambule zákona č. 15/2012 klasifikovaná ako priama daň, ktorá zaťažuje „vykonávanie činností výroby a dodávky elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy“, teda „hospodársku kapacitu výrobcov elektrickej energie“. Španielska vláda v tejto súvislosti spresňuje, že táto daň bola koncipovaná ako priama daň a že jej bremeno nemôže byť prenesené na konečného spotrebiteľa vzhľadom na fungovanie španielskeho trhu s elektrickou energiou.
- 44 Vnútroštátny súd sa však rovnako ako žalobkyňa vo veci samej domnieva, že napriek tejto kvalifikácii ako priamej dane IVPEE predstavuje vzhľadom na svoje vlastné charakteristiky nepriamu daň, ktorej daňové zaťaženie je prenesené na konečného spotrebiteľa elektriny a ako také spadá pod článok 1 ods. 2 smernice 2008/118.
- 45 V tejto súvislosti kvalifikovať zdanenie, daň, clo alebo platbu z hľadiska práva Únie prislúcha Súdnemu dvoru na základe objektívnych vlastností zdanenia nezávisle od kvalifikácie, ktorú dáva vnútroštátne právo (rozsudok z 18. januára 2017, IRCCS – Fondazione Santa Lucia, C-189/15, EU:C:2017:17, bod 29 a citovaná judikatúra).
- 46 Na účely odpovede na položenú otázku je preto potrebné určiť, či IVPEE možno kvalifikovať ako dodatočnú nepriamu daň zaťažujúcu výrobok podliehajúci spotrebnej dani, v tomto prípade elektrickú energiu, v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 2008/118.
- 47 Podľa článku 1 ods. 1 tejto smernice táto stanovuje všeobecný systém spotrebných daní, ktoré sa priamo alebo nepriamo uplatňujú pri spotrebe určitých výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani, medzi ktoré patrí elektrina, na ktorú sa vzťahuje smernica 2003/96. Článok 1 ods. 2 smernice 2008/118 stanovuje, že členské štáty môžu na osobitné účely vyrubiť ďalšie nepriame dane na tovar podliehajúci spotrebnej dani za predpokladu, že tieto dane sú v súlade s pravidlami Únie pre zdaňovanie uplatniteľnými na spotrebnú daň alebo daň z pridanej hodnoty.

- 48 Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, tento článok 1 ods. 2 smernice 2008/118, ktorý sleduje zohľadnenie rôznorodosti daňových tradícií členských štátov v danej oblasti a časté využívanie nepriamych daní na vykonanie nerozpočtových politík, umožňuje členským štátom zaviesť popri minimálnej spotrebnej dani ďalšie nepriame dane sledujúce osobitný účel. Pojem „ďalšie nepriame dane“ v zmysle tohto ustanovenia sa tak vzťahuje na nepriame dane uplatňované na spotrebu výrobkov vymenovaných v článku 1 ods. 1 tejto smernice, iné ako „spotrebné dane“ v zmysle uvedeného ustanovenia a vyberané na osobitné účely (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2015, Kernkraftwerke Lippe-Ems, C-5/14, EU:C:2015:354, body 58 a 59).
- 49 Preto s cieľom určiť, či by sa na IVPEE mohol vzťahovať článok 1 ods. 2 smernice 2008/118, treba preveriť, či táto daň predstavuje nepriamu daň priamo alebo nepriamo uplatňovanú na spotrebu elektriny uvedenú v smernici 2003/96 (pozri analogicky rozsudok zo 4. júna 2015, Kernkraftwerke Lippe-Ems, C-5/14, EU:C:2015:354, bod 60).
- 50 V prejednávanej veci zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že zdaniteľnou udalosťou IVPEE je výroba a dodávanie elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy, teda čistá výroba energie, ktorá je v zmysle zákona č. 15/2012 definovaná ako energia, od ktorej sú odpočítané doplnková spotreba na generáciu elektriny a straty vzniknuté až po bod pripojenia k sústave.
- 51 Okrem toho je nesporné, že IVPEE nie je vyberaná priamo od spotrebiteľov elektrickej energie, ale od hospodárskych subjektov, ktoré ju vyrábajú a dodávajú do sústavy (pozri analogicky rozsudok zo 4. júna 2015, Kernkraftwerke Lippe-Ems, C-5/14, EU:C:2015:354, bod 64).
- 52 Je pravda, že ekonomické bremeno dane môže byť v zásade nepriamo znášané v celom rozsahu konečným spotrebiteľom elektriny, ak by výrobca zahrnul sumu tejto dane do každého množstva výrobku uvoľneného na spotrebu tak, že by bola táto daň pre uvedeného výrobcu neutrálna (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2015, Kernkraftwerke Lippe-Ems, C-5/14, EU:C:2015:354, bod 64).
- 53 V prejednávanej veci však nejde o taký prípad.
- 54 Po prvé, ako to totiž konštatoval vnútroštátny súd, neexistuje formálny mechanizmus prenesenia dane. V takejto situácii sa však skutočnosť, že uplatnenie IVPEE prinieslo zvýšenie ceny energie a v dôsledku toho faktúry za elektrickú energiu pre všetkých konečných spotrebiteľov, nezdá sama osebe dostatočná na vyvodenie záveru, že táto daň je v celom rozsahu prenesená na týchto spotrebiteľov. V opačnom prípade by sa akákoľvek daň zťažujúca výrobcov elektrickej energie, ktorá má – hoci aj minimálny – vplyv na konečnú cenu elektrickej energie zaplatenej spotrebiteľmi, mala považovať za nepriamu daň v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 2008/118 napriek neexistencii priameho a neoddeliteľného vzťahu medzi takouto daňou a spotrebou elektriny.
- 55 Po druhé treba uviesť, že pokiaľ ide o spôsoby výpočtu IVPEE, základ tejto dane tvorí celková suma, ktorú má daňovník prijať za výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy, na ktorú sa uplatňuje jednotná sadzba dane vo výške 7 %.
- 56 Ako vyplýva zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, výpočet tejto sumy zahŕňa podľa článku 6 zákona č. 15/2012 odmenu za činnosť výroby elektrickej energie. Podľa relevantných ustanovení zákonov č. 54/1997 a 24/2013 táto odmena zahŕňa elektrickú energiu dojednanú na dennom a medzidennom trhu, za ktorú sa platí na základe rovnovážnej ceny medzi ponukou a dopytom, vyrovnávacími službami potrebnými na zabezpečenie primeraného zásobovania spotrebiteľa,

odmeny za mechanizmy kapacity, ako aj dodatočných odmien za činnosti výroby elektrickej energie na území mimo polostrova a v oblasti výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie.

- 57 Všetci dotknutí účastníci konania vo svojich odpovediach na otázky položené Súdny dvorom uviedli, že niektoré časti tvoriace základ dane IVPEE, tak ako sú vymenované v predchádzajúcom bode, nezávisia od množstva elektrickej energie skutočne vyrobenej a dodanej do sústavy. Ako uviedla španielska vláda, je to tak najmä v prípade vyrovnávacích služieb, v rámci ktorých je odmeňovaná dostupnosť určitej výrobnéj kapacity, ako aj mechanizmov kapacity, v rámci ktorých je suma predstavujúca odmenu dotknutých výrobcov stanovená na určitú sumu eur za megawatt a je založená na poskytnutí určitej výrobnéj kapacity, ako aj na veľkosti a výrobnéj kapacite závodu. Podľa tejto vlády to platí aj v prípade osobitných odmien za výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, vysoko účinnej kogenerácie a rezíduí, ako aj pri výrobe elektrickej energie na územiach mimo polostrova, pre ktoré je stanovená dodatočná platba v porovnaní s príjmami dotknutých výrobcov na trhu s elektrickou energiou.
- 58 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že IVPEE sa vypočíta len v závislosti od postavenia výrobcu elektrickej energie, a to na základe príjmov daňovníkov, ktoré sú čiastočne fixné, a teda nezávisle od množstva elektrickej energie skutočne vyrobenej a dodanej do elektroenergetickej sústavy. Preto nemožno konštatovať priamy a neoddeliteľný vzťah medzi touto daňou a spotrebou elektrickej energie.
- 59 V dôsledku toho, keďže IVPEE nepredstavuje nepriamu daň, ktorá priamo alebo nepriamo zaťažuje spotrebu elektrickej energie, uvedenú v smernici 2003/96, nemôže sa na ňu vzťahovať článok 1 ods. 2 smernice 2008/118 (pozri analogicky rozsudok zo 4. júna 2015, Kernkraftwerke Lippe-Ems, C-5/14, EU:C:2015:354, bod 66).
- 60 Vzhľadom na už vyššie uvedené treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 smernice 2008/118 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber dane zaťažujúcej výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy na vnútroštátnom území a ktorej zdaniteľný základ tvorí celková výška príjmov daňovníka z vykonávania týchto činností, bez zohľadnenia množstva elektrickej energie skutočne vyrobenej a dodanej do tejto sústavy.

O druhej a tretej otázke

- 61 Svojou druhou a treťou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 1 a článok 3 ods. 1 a 2, ako aj článok 3 ods. 3 písm. a) smernice 2009/28 v spojení s článkom 2 druhým odsekom písm. k) tejto smernice majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber dane zaťažujúcej rovnakou sadzbou výrobu elektrickej energie a jej dodávku do elektroenergetickej sústavy, vrátane situácie, ak je táto elektrická energia vyrobená z obnoviteľných zdrojov, a ktorej cieľom nie je chrániť životné prostredie, ale zvýšiť objem rozpočtových príjmov.
- 62 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom smernice 2009/28, ako vyplýva z jej článku 1, je stanoviť spoločný rámec presadzovania výroby energie z obnoviteľných zdrojov predovšetkým stanovením záväzných národných cieľov pre podiel energie vyrobenej z takýchto zdrojov na hrubej konečnej energetickej spotrebe.

- 63 Preto členské štáty majú podľa článku 3 ods. 1 tejto smernice povinnosť zabezpečiť, aby podiel energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 predstavoval aspoň národný celkový cieľ nachádzajúci sa v prílohe I časti A uvedenej smernice, ktorý musí byť v súlade s cieľom, ktorý spočíva v dosiahnutí aspoň 20 % podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe Únie.
- 64 Navyše podľa článku 3 ods. 2 smernice 2009/28 členské štáty sú povinné prijať účinné opatrenia určené na zabezpečenie toho, aby sa ich podiel energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie rovnal aspoň podielu uvedenému v „orientačnej trajektórii“ nachádzajúcej sa v časti B prílohy I tejto smernice.
- 65 Podľa článku 3 ods. 3 písm. a) smernice 2009/28 členské štáty môžu na dosiahnutie týchto cieľov uplatniť systémy podpory v zmysle článku 2 druhého odseku písm. k) tejto smernice a z tohto dôvodu priznať najmä investičnú pomoc, oslobodenie od dane alebo zníženie dane a vrátenie dane, alebo aj uložiť povinnosť využívať energiu z obnoviteľných zdrojov energie.
- 66 Vnútroštátny súd sa domnieva, že IVPEE môže mať za účinnok odradenie od výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, pretože zaťažuje všetkých domácich výrobcov a vypočítava sa bez zohľadnenia výrobných nákladov.
- 67 V tejto súvislosti treba uviesť, že žiadne z ustanovení smernice 2009/28 uvedených v bodoch 62 až 65 tohto rozsudku nezakazuje členským štátom zaviesť daň, akou je IVPEE, ktorá zaťažuje výrobu elektriny a jej dodanie do sústavy, a to ani vtedy, keď sa táto elektrina vyrába z obnoviteľných zdrojov energie (pozri analogicky rozsudok z 20. septembra 2017, Elecdey Carcelen a i., C-215/16, C-216/16, C-220/08 a C-221/16, EU:C:2017:705, bod 30).
- 68 Zo samotného znenia článku 3 ods. 3 smernice 2009/28, a predovšetkým z výrazu „môžu“ totiž vyplýva, že členské štáty vôbec nie sú povinné na účely podpory využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie zaviesť systémy podpory, a ak sa rozhodnú zaviesť takéto systémy podpory, nemusia im dať podobu oslobodení od dane alebo znížení dane. Členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré považujú za primerané na dosiahnutie záväzných národných celkových cieľov stanovených v článku 3 ods. 1 a 2 tejto smernice v spojení s jej prílohou I (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. septembra 2017, Elecdey Carcelen a i., C-215/16, C-216/16, C-220/16 a C-221/16, EU:C:2017:705, body 31 a 32, ako aj z 11. júla 2019, Agrenergy a Fusignano Due, C-180/18, C-286/18 a C-287/18, EU:C:2019:605, bod 27).
- 69 Preto možnosť členských štátov zaviesť systémy podpory určené na podporu využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie, prípadne formou oslobodení od dane alebo znížení dane, stanovená v článku 3 ods. 3 smernice 2009/28, neznamená, že tieto štáty nemôžu zdaniť podniky rozvíjajúce takéto zdroje energie (rozsudok z 20. septembra 2017, Elecdey Carcelen a i., C-215/16, C-216/16, C-220/16 a C-221/16, EU:C:2017:705, bod 33).
- 70 V dôsledku toho treba na druhú a tretiu otázku odpovedať tak, že článok 1 a článok 3 ods. 1 a 2, ako aj článok 3 ods. 3 písm. a) smernice 2009/28 v spojení s článkom 2 druhým odsekom písm. k) tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber dane zaťažujúcej rovnakou sadzbou výrobu elektrickej energie a jej dodávku do elektroenergetickej sústavy, vrátane situácie, ak je táto elektrická energia vyrobená z obnoviteľných zdrojov, a ktorej cieľom nie je chrániť životné prostredie, ale zvýšiť objem rozpočtových príjmov.

O štvrtej prejudiciálnej otázke

- 71 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 107 ods. 1 ZFEÚ a články 32 až 34 smernice 2009/72 vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber dane zaťažujúcej výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy na území členského štátu v prípade, že sa táto daň neuplatňuje na dodávku elektrickej energie vyrobenej v iných členských štátoch do tejto sústavy.
- 72 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti uvádza, že IVPEE zvyhodňuje výrobcov elektrickej energie usadených v iných členských štátoch, pretože zaťažuje len domácich výrobcov, a vyvodzuje z toho existenciu narušenia hospodárskej súťaže v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 73 Keďže z odpovede na prvú otázku vyplýva, že IVPEE predstavuje priamu daň zaťažujúcu činnosť výroby a dodávky elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy, treba pripomenúť, že hoci priame dane patria do právomoci členských štátov, členské štáty ich musia uplatňovať v súlade s právom Únie (rozsudok z 22. decembra 2010, Tankreederei I, C-287/10, EU:C:2010:827, bod 14).
- 74 V tejto súvislosti, pokiaľ ide po prvé o článok 107 ods. 1 ZFEÚ, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že dane nepatria do pôsobnosti ustanovení Zmluvy o FEÚ v oblasti štátnej pomoci okrem prípadu, keď sú takým spôsobom financovania opatrenia pomoci, že tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto opatrenia (rozsudok z 20. septembra 2018, Carrefour Hypermarkets a i., C-510/16, EU:C:2018:751, bod 14, ako aj citovaná judikatúra).
- 75 V prejednávanej veci však zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, nevyplýva, že príjmy pochádzajúce z výberu IVPEE predstavujú spôsob financovania opatrenia štátnej pomoci v zmysle tejto judikatúry. Z toho vyplýva, že túto daň nemožno považovať za patriacu do pôsobnosti ustanovení Zmluvy o FEÚ v oblasti štátnej pomoci.
- 76 Pokiaľ ide v druhom rade o smernicu 2009/72, treba konštatovať, že články 32 až 34 tejto smernice sa týkajú všeobecnej zásady zákazu diskriminácie v oblasti vnútorného trhu s elektrickou energiou tým, že upravujú prístup tretích strán do sústavy objektívne a nediskriminačne.
- 77 V prejednávanej veci vnútroštátny súd uvádza, že právna úprava týkajúca sa IVPEE umožňuje pozitívnu diskrimináciu nie domácich výrobcov elektrickej energie na úkor španielskych výrobcov so skresľovaním vnútorného trhu s elektrickou energiou a prístupom do sústavy.
- 78 V tejto súvislosti však stačí uviesť, že vzhľadom na to, že smernica 2009/72 nepredstavuje opatrenie týkajúce sa aproximácie daňových predpisov členských štátov, zásada zákazu diskriminácie uvedená v článkoch 32 až 34 tejto smernice sa neuplatňuje na vnútroštátnu právnu úpravu zavádzajúcu daň zaťažujúcu výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy na území členského štátu (pozri analogicky rozsudok zo 7. novembra 2019, UNESA a i., C-80/18 až C-83/18, EU:C:2019:934, bod 51).
- 79 Vzhľadom na tieto úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 107 ods. 1 ZFEÚ a články 32 až 34 smernice 2009/72 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber vnútroštátnej dane zaťažujúcej výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy na území členského štátu v prípade, že sa táto daň neuplatňuje na dodávku elektrickej energie vyrobenej v iných členských štátoch do tejto sústavy.

O trovách

- 80 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 1 ods. 2 smernice Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber dane zaťažujúcej výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy na vnútroštátnom území a ktorej zdaniteľný základ tvorí celková výška príjmov daňovníka z vykonávania týchto činností, bez zohľadnenia množstva elektrickej energie skutočne vyrobenej a dodanej do tejto sústavy.**
- 2. Článok 1 a článok 3 ods. 1 a 2, ako aj článok 3 ods. 3 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smernice 2001/77/ES a 2003/30/ES v spojení s článkom 2 druhým odsekom písm. k) tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber dane zaťažujúcej rovnakou sadzbou výrobu elektrickej energie a jej dodávku do elektroenergetickej sústavy, vrátane situácie, ak je táto elektrická energia vyrobená z obnoviteľných zdrojov, a ktorej cieľom nie je chrániť životné prostredie, ale zvýšiť objem rozpočtových príjmov.**
- 3. Článok 107 ods. 1 ZFEÚ a články 32 až 34 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje výber vnútroštátnej dane zaťažujúcej výrobu a dodávku elektrickej energie do elektroenergetickej sústavy na území členského štátu v prípade, že sa táto daň neuplatňuje na dodávku elektrickej energie vyrobenej v iných členských štátoch do tejto sústavy.**

Podpisy